

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1073

за изменение в частта за разноските

гр. София, 10.02.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14
състав, в закрито заседание на 10.02.2022 г. в следния състав:**

СЪДИЯ: Пламен Горелски

като разгледа дело номер **1165** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК, вр. § 2 ДР ДОПК.

С Решение № 7354/07.12.2021 г., по жалба от [фирма], против Ревизионен акт № Р-22220320001128-091-001/29.09.2020 г. Съдът: отхвърли оспорването, относно: непризнато право на приспадане данъчен кредит, в общ размер на 14 586, 16 лева и лихви – 3 036, 31 лева; коригиране финансовия резултат на дружеството за 2018 г., в посока увеличаването му, с намаляване размера на декларираната данъчна загуба, с 93 467, 05 лева, представляващи отчетени разходи за външни услуги; осъди [фирма] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 3 641 лв. (три хиляди, шестстотин и четиридесет и един лева), като за изчисляване на това възнаграждение, като материален интерес включи и 93 467 лева – сумата, с която ревизиращите са намалили размера на декларираната загуба по ЗКПО.

В едномесечния срок по чл. 248, ал. 1 ГПК адвокатът, упълномощен от дружеството - жалбоподател е поискал с молба от 20.01.2022 г. Съдът да измени решението си в частта за разноските, намалявайки юрисконсултското възнаграждение, след изключване на сумата от 93 467 лева по ЗКПО, тъй като: такъв данък не е установен с РА.

Препис от молбата за изменение на съдебното решение е редовно връчен на ответника, който, със становище от 03.02.2022 г. е възразил с доводи, че Съдът правилно е изчислил размера на юрисконсултското възнаграждение, защото: с жалбата ревизионният акт е оспорен изцяло, вкл. в частта по ЗКПО; независимо, че с акта не са определени задължения по ЗКПО, намаляването на декларираната данъчна загуба „рефлектира върху имуществото на дружеството“, с оглед на което е на лице правен интерес да оспорва и тази част.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че молбата от 19.11.2020 г. е допустима, но по същество е неоснователна.

Преди диспозитивите на решението Съдът ясно е дефинирал, че определяйки размера на юрисконсултското възнаграждение, в материалния интерес е включил и 93 467 лева

по ЗКПО — сумата, с която е намален размерът на декларираната данъчна загуба. Съдът не намира основание да приеме друго. В мотивите си по ЗКПО Съдът е приел, че „описаните по – горе и извършени с ревизионния акт корекции по ЗКПО са свързани с непризнаване правото на приспадане данъчен кредит по десетте фактури от [фирма], с оглед на което правилно не са признати за данъчни цели отчетените по тези фактури разходи по счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“. Обосновано и мотивирано е прието, че финансовият резултат за 2018 г. следва да бъде коригиран в посока увеличение, със стойността на отчетените разходи по фактурите, издадени от [фирма], предвид наличието на хипотезата на чл. 26, т. 2, вр. чл. 10, ал. 1 и чл. 16, ал. 2, т. 4 ЗКПО“. С други думи, касае се за отклонение от данъчното облагане. Именно възможността данъчно задължените лица да пренасят данъчна загуба при условията на чл. 70 и сл. ЗКПО обуславя правния интерес от оспорване на РА и в тази част, независимо, че с акта не са установени задължения за данък. Водим от изложените съображения и на основание чл. 248, вр. чл. 161, ал. 1 ДОПК, вр. § 2 ДР ДОПК, Административен съд София – град, 14^{-ти} състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от 20.01.2022 г., от адвокат С. Ж., като пълномощник на [фирма] за изменение на Решение № 7354/07.11.2021 г., по адм. дело № 1165/2021 г., в частта за разностите.

Определението подлежи на обжалване, по реда на обжалване на съдебното решение.

СЪДИЯ: